

1246

Свештеничкој Библиотеци Зогред

БРОЈ ЧЕК. РАЧУНА 58,115.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

БРОЈ 1 ДИНАР

КРАЉЕВСКИ

ГЛАСНИК

НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ

УРЕЂУЈЕ РЕДАКЦИОНИ ОДБОР

Година 1 Број 9.	ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50 ДИНАРА ПОЛУГОДИШЊА 25 ДИНАРА СГЛАСИ СЕ ПРИМАЈУ ПО ТАРИФИ	КРАЉЕВО 9 новембра 1933 г.	Уредништво и администрација Цара Лазара 36 ГУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ	Излази сваког Четвртка
---------------------	---	-------------------------------	---	---------------------------

Апел родитељима (питање школ. грађевина)

Данас се у свима напредним земљама поклања велика пажња унапређењу просвете. Осећа се велика акција за реформу школе. Та појачана акција може се сматрати као резултат, колико нових научних и педагошких принципа, толико исто и данашњих економских и социјалних прилика. Отуда је школско питање добило и код нас шири значај и њиме се почела интересовати и шира јавност. Данашњи живот тражи много више писмености, духа и организаторске способности за ма коју врсту посла кога се прихватимо него раније. Отуда заиста и оправдана брига нас родитеља за васпитање и упућивање у живот онога што нам је најмилије, нашег порода, наше деце

Поред родитељске бригае да свој пород домаћим одгојем сачувамо од многих телесних и духовних зала која га свакога момента вребају, долази нам друга, може се рећи, још већа брига како да нашу децу што боље спремимо и упутимо на извесан позн у животу. За то је била позвана школа о којој се старала држава, како у погледу интелектуалног, моралног и националног васпитања, тако и у погледу хигијенског старана. Држава се старала о настави, о наставницима и о добрим и пространим школским зградама, Финансиска моћ државе стајала је раније, пре рата у хармонији с потребама народа у погледу просветне политике, па је отуд, чини нам се, и могла да задовољи те потребе у сваком погледу. Тада смо и имали приличан број добрих и уређених школа за ондашње потребе. Међутим, данас је та хармонија покварена. Услед нових економских и социјалних прилика свет осећа све већу и већу потребу за школом. Прилив у школу како варошке тако и селске деце је све већи из године у годину. Тако да данашња потреба за школом премаша финансиску моћ државе, да задовољи ту потребу како у по-

гледу наставе и наставника, тако и у погледу школских зграда. Држава је оставила и даље у свом старању унапређење просвете у погледу интелектуалног моралног, националног и физичког васпитања своје омладине, али је оставила иницијативу појединим самоуправама за изградњу нових и хигијенских школских грађевина. Како су данас и самоуправа у немогућности да нам у том погледу изађу потпуно у сусрет, онда нам ништа друго не остаје, већ прегалаштво и иницијатива нас ђачких родитеља. Ми не смемо стајати неми пред једним крупним питањем које се тиче здравља и духовног напретка наше деце

Краљево се мора што пре постарати да реши питање школских грађевина. Оно има своју будућност коју му је наменио сам његов географски положај. Из године у годину Краљево постаје све више не само привредно индустријски већ и школски центар. Ми већ данас немамо школске зграде за основну школу. Деца нам се гуше у недовољно пространим учионицама. Дужност нам је, да тој деци створимо видје и простране учионице па макар одвајали и од својих уста. Оставимо ли их и даље под овим условима биће стално изложена опасности туберкулозе, која је иначе прилично раширена у непосредној близини. Узалуд онда видни и сунчани санаторијуми и огромне жртве нас родитеља за лечење. Зло треба спречити а не лечити.

Како сазнајемо општински одбор је донео начелну одлуку о подизању нове основне школе. Поздрављамо од срца ту одлуку само желимо, да се она што пре спроведе у дело. Не сме се презати ни од каквих жртава пред тим питањем.

Исто тако актуелно је питање опрашке и дозиђивање гимнастичке зграде. Садашњи број ученика-ца гимназије је 488. Према овом броју садашња зграда је недовољна да одговори по-

требама школе. То ће се осетити још више идуће школске године кад у први разред уђе нових 180 ученика. Тада ће се бити пред невесљем у којој су се ове године нашли родитељи ученици и наставници престонице. Зато не стојмо више већ на посао. Учинимо оно што су пре нас учинили много пасивнији крајеви. Не изговарајмо се на економску кризу. Одбацимо бар привремено извесне обичаје који нису хришћански. Урадимо оно што су учинили Б е р а н ц и за своју децу. На своје крсно име запалимо свећу и пресецимо колач у име жртве своје свецу заштитнику а изоставимо усбичајено примање гостију и гозбу. Исто тако приликом давања помена својим драгим покојницима изоставимо

гозбу коју наша православна црква не само не тражи већ и осуђује. Половину утрошеног новца од тога уложимо у оснивање школског фонда. За 2-3 године створићемо нашој деци такве школе да ће нам она бити згжава, чила и весела и духовно свежа за науке које им се предају. Тако ћемо се одужити најбоље и нашем свецу заштитнику и нашим драгим покојницима.

Учинимо ли тако, доћи ће нам помоћ и од надлежних из Бановине, која нам је и до сада указивана неколико пута али је остала неискоришћена, јер са наше стране није учињена исто толика жртва.

Прегатоу и Бог помаже.

Један родитељ

ЗА УЧВРШЋЕЊЕ МИРА НА БАЛКАНУ

Главни догађај на Балкану сада јесте све искреније зближење Бугарске и Југославије, и сви погледи управљени су на томе делу Европе, где се тако израђује и учвршћује светски мир

Јер, не треба никад заборавити ову политичку истину: европски мир зависи поглавито од чврстог успостављеног мира на Балкану, а главни чинилац тога мира јесте споразум Бугарске и Југославије.

Нећемо износити овде историју мука које су обе земље претрпеле у новија времена. Сви и сувише знамо њихову скоро исту Голготу. Обе су биле под јармом Турака, обе су повратиле своју независност по свршетку руско-турског рата од 1876-77, обе су се од тада бориле против, међу собом често супротних, тежњи извесних великих сила које су тражиле да преко Балкана прокрче себи пут ка Истоку, често водећи врло мало рачуна о непосредним интересима тих земаља, чија срећа и напредак зависе само од једне једине ствари: могућности да раде у миру и сигурности с обзиром на општи напредак свију.

Одведена 1914 године рђавим вођама, који је бацше у страховиту несрећу, Бугарска се нашла, и против своје воље, то не треба никад заборавити, у врло тешком положају. И поднела је све несрећне последице које је пораз собом донео.

С друге стране и сувише су познате стотине и стотине сплетача чији је лаки плен био опет Бугарска сутрадан после страховите владнице од 1914-18 године.

Срећом све је то само прошлост једна болна периода, али од које се земља најзад ослобађа, снажнија и млада, таква каква стварна и јесте.

Разне балканске земље су се приближиле једне другима, руке су се братски стегле преко граница и велико питање, питање које је на првом месту, поново је постављено: када ће се постићи споразум Бугарско-Југословенски.

Краљ Борис, чије су заслуге, интелигенција за његове године необична обавиљност познате, заузео је у почетку у неколико ишчекујући став.

Не пренаглимо ни у чему, говорио је он, радимо полако, али разумно и добро.

Заиста, многи проблеми су још на дневном реду за Бугарску, жељну да савесно и искрено сарађује на успостављењу чврстог мира на Балкану.

Ту су проблеми Тракије, Добруџе, проблем разоружања, проблем трговине и економски проблеми у свим својим видовима.

Краљ Борис, окружен својим опробаним министрима, хтео је најпре да види како ће се постићи слога међу свим његовим суседима, и кад је видио да су ствари сазреле, почео је онако како му је била дужност и како је било најприродније стегао је руку Краљу Југославије, Александру, који му је, у осталом својим писменим гестом коме се свако диви, отворио још једном пут ка братском споразуму, показујући му тиме да династија Карађорђевића остаје верна традицији својих предака, наиме да воле Бугаре.

Овај братски загрљај два монарха начинио је од 18 септембра 1933 год. један историјски датум кога ће се подједнако сећати и у Бугарској и у Југославији.

Тај се датум неће заборавити ни у осталом делу Европе, јер, од дана сусрета ова два Краља на станици Београдској, при повратку Краља Бориса са пута у Париз и Лондон, питање мира је ушло у своју одлучујућу фазу успостављања и учвршћивања.

Одмах после тога пошли су гласници на пут, носећи сви добру вест о миру.

Југословенски Краљ Александар учинио је у Варни срдачну посету Краљу Борису.

У чаробном оквиру те величанствене плаже, оправдане нове Бугарске, која је умела ту да сједини све карактеристичне елементе савремене цивилизације, почев од величанствених таласа азуричне обале па до најмањих детаља спортских игралишта и кабина за купање, под дивним зрацима светлог сунца Црнога мора, два монарха су поновила један другоме срдачне речи које су већ били изменили на Београдској станици.

Од сада измирење Бугарске и Југославије свршено је дело.

На тој бази, срећној колико и потребној, зграда балканског мира може се у сигурности подићи.

И у тој срдачној атмосфери, тако створеној, политичари ће вршити своју дужност, да задовоље интересе обеју земаља.

Треба прочитати поново садање стање Бугарске под новом светлосћу којом га обасјава братска љубав два Краља и срдачна атмосфера која од сада влада у тим двома земаљама.

Треба отклонити све могуће и евентуалне спорове који би могли

да послуже једнога дана као нови повод рата каквој великој страниј сили.

Бугарској мора бити дато место достојно у савезу Балканских и дунавских држава, тако да њено измирење са Југославијом постане плодно последицама добрим за обе суседне земље.

Али, свакако, да то буде могуће, треба да се тај добар рад, који су започела два монарха, продужи у једном низу додара, тако лепо братских, међу људима који воде спољну политику тих двеју земаља.

Поводом тога ми можемо да се не чудимо подлом и резервисаном држању г. М. Мушанова пред догађајима о којима смо овде говорили.

То је држање тако чудно да се морамо запитати да ли г. М. Мушанов није непријатељски расположен према тако свесрдно жељеном зближењу тих двеју земаља.

Наравно, ми можемо лако да схватимо незгодан положај г. М. Мушанова кад поменемо и г. Г. Гичева и Димова, два члана саване владе, познати као два одлучна противника Бугарско-Југословенског зближења. Њихова акција, како за Бугарску, није тајна ни за кога.

Али ми се надамо да ће г. Мушанов схватити неолољиву потребу да стигне Бугарске да своју политику управи ка најширем споразуму са Балканским и дунавским земаљама, јер би стара Дучеова политика неверства могла да доведе Бугарску само до једне нове катастрофе.

Ми се томе надамо и најискреније то желимо за добро Бугарске за добро свих Балканских земаља и европског мира у опште.

K. S. Chandev

Превод из Перског листа „Ле Дашиб“

ОКО РЕШАВАЊА КРИЗЕ

Ми смо још у чамцу на реци, која нас вуче у водопад, рекао је недавно Енглески Државник Самуел мислећи свакако тиме на кризу допуњујући овом реченицом: Ствари се не могу регулисати саме од себе.

Треба дакле запети па радити. Тако мисле и многи представници и других држава: Француз Беранже, Немац Бернхард, па и Енглец Лорд Сесил и тд.

Сви они тако мисле, а остају сјамо при староме. На дело, на посао, прелазе без наде на успех. И сувише су уверени, да је све оно што учине само инекција. Обесхрабљени су, па кад и раде чине то само да умире и продуже живот.

Јер положај свет, почевши од Јапана па преко Америке све до Европе, није ни најмање ружичаст и не обећава ништа добро онима, који увек рде само оно што им учвршћује положаје.

Незапосленост је општа појава, она је тежак проблем у свим земаљама, биле оне индустријске или аграрне, јер је свуда изазвала беду и невољу непремостиве тешкоће. Хиљаде супротних интереса, хиљаде предлога и мишљења досада је постављено, да би се незапосленост решила, али се ништа не може спровести. Ово признају већ и сви економски теоретичари и стручњаци, констатујући сви од реда привредни хаос.

Још увек намеће се свима питање, има ли из свега тога излаза?

Пре свега потребно је боље упознати данашње стање, констативати чињенице, које не признају само заинтересовани. Затим је потребно размотрити предлоге и до сада учињене покушаје.

Енглески државник Хендерсон рекао је: Незапосленост се може дефинисати као непроизведено богатство и нерасподељени одмор. С тим је тачно карактерисао данашњи привредни систем. Утврдио је чињеницу, али језгра и битни узрок ствари није тиме изнешен. Анали-

зирајући узроке таквог стања, мора се споменути ствари које засецају у та питања.

Незапосленост је страшило, а економска привредна криза болест једног система.

Мишљења о узроку незапослености и о њеном острањивању разна су и многобројна: Има и таквих, који веле, да је ово покор божији, јер људи живе без вере и Бога, греше, немолу се, не иду у цркву. Други опет верују још увек у седам мршавих и седам дебелих година, које се неминовно морају враћати. Трећи су мишљења да нас је сувише на земљи. Многи људи кажу, да је сваки рат добро дошао, јер смањује број људи, а преосталим даје посла на оправкама онога што се за време рата уништи.

Могло би се пуно таквих и сличних ствари набројати.

Ономе, који паучна са стварним чињеницама све постаје јасно до најмање танчине.

Приватна иницијатива у привреди разрушила је сваку координацију и увела хаос. У привреди се може до одржи онај, који на тржиште баца робу уз најмању цену. Да би сваки коме удовољило, стара се сваки појединац, да што јефтиније сировине купује што јефтиније плаћа и искоришћава радну снагу, да би срушио своју конкуренцију, а нико се у свом последици не да контролисати, да неби ко открио његове тајне и тако га онемоћисао за борбу у привреди.

Приватна иницијатива и слободна конкуренција нису само потстрек за напредак, него и узрок међусобног уништавања привредних предузећа и радника. Уместо, да развитак технике у производњи омогући праведну расподелу произведених добара: хране, одеће, станова, уместо да се машина потпуно искористи, да се људима даде што већи одмор, а пружи што бољи радни и платежни услови, данас је техника услов за смањивање плата јер је код развијања технике могу-

ћно упослити и обичног радника, без икаквих стручних способности, а с друге стране техника је узрок масе незапослених.

То је ето последица толико хвалене приватне иницијативе (брини се само за себе) конкуренције (другом недају живети).

Какве су последице најбоље се види из ове две чињенице: тридесет милиона незапослених, светска трговина, дакле измена добара, спала је од 1929 г. за три четвртине, сада износи двадесет процената уз најбоље године, а ако темпо назадовања не престане прорачунато јда ће половином године 1934 по све престати свака међународна измена добара.

Велике индустрије се међусобно боре на разне начине. Данас најобичнији начин борбе: оградити границу високим царинама, да се спречи увоз стране робе, произвести пад своје валуте, да се потпомогне увоз у стране земље, ове такође затварају границе и старају се да сами себи буд“ довољни и да никоме и ни о чему зависе. И све се то догађа у веку технике, авиоплана, брзих бродова, дугачких жељезничких пруга, у веку када се огромне количине робе могу пребацити за најкраће време с краја на крај света.

Најинтересантије је од свега тога, да неправилност тога увиђају многи и многи претставници и полагачи капитала, који пишу о томе опширне чланке, стављају хиљаде предлога, сазивају многе конференције, праве сву силу уговора, споразума, пактова, а увек, још увек не могу да пронађу лек за ту болест која поткопава живот.

Сви покушаји, изведени са мање или више вештине и међусобног надмудривања, с променљивом срећом и са пуно лепих фраза без дела личе на копцање рибе избачене на суво. Свршавају се сви са неуспехом (обично је да конференције не могу успети) умиру пре него се роде, сви су плод старог напона сувог дрвета.

ВОЈВОДА КОСТА ПЕЋАНАЦ у Краљеву

Легендарни јунак наше славне прошлости одржао је успело јавно предавање о четничкој акцији у прошлости и Топличком Устанку

Претпрошле недеље допутовао је у наше место прослављени четнички војвода Коста Печанац. Допутовао је скромно, без помпе, на позив месног пододбора четничког удружења да одржи једно јавно предавање.

У пролазу кроз главне улице Војвода је био често аklamован са живео.

Увече, обе сале хотела „Југославија“, где је војвода одржао предавање биле су препуне.

Тачно у заказано време, појављује се Војвода у салу. Музика интонира четничку химну „Спремте се, спремите... Публика се диже са седишта, бурно аklamuје Војводу. — Настаје узбудљив момент патриотског осећаја у коме се огледа дубоко поштовање према свом легендарном јунаку. — Одмереним кораком Војвода пролази кроз салу отиоздрављајући десном руком. Зауства се пред бином где су састављени столови у виду слова П (почетно слово Војводиног презимена) за којима стоје стари четници.

У том, Војвода се пење на

Није то никакво чудо. Данашњи власници појединих предузећа су у таквом положају, да се не могу споразумети, кад је сваки појединац апсолутни господар у свом предузећу, а привредни систем свакога појединца натерује да конкуренцијом један другог утуче.

Такав привредни систем данас није могућ. Привреда мора се координирати, мора се ставити под контролу појединца. Без тога ниједна привредна конкуренција не може довести каквог успеха.

Стање је данас такво, да се све више ужурбаније тражи прави лек кризи. У последње време говори се на све стране о планској привреди. Сам тај назив казује што се подразумева под појмом планске привреде. То значи спроводити привреду (пр из одлуке и потрошњу добара) по унапред утврђеном плану у којем све мора бити предвиђено, све тако удељено да одговара једно другом и да се употпуњује. Нико ништа несме предузети на своју рuku: јер се све најпре усредоточује у једном централном плану и да онда дође у праксу.

Кад се говори о планској привреди мисли се на такву форму продукције и потрошње добара, која ће омогућити свакоме да живи животом човека, да никако не ради 12 и више сати на дан, док други да не раде никако, да се напредак технике не искористи за појединце него за целину, да се према томе разло време снижује према напретку технике, а не да се савршенија средства производње избацују из продукционог процеса све нове и нове масе радника.

Планска привреда је неопходно потребна. Планска привреда је главна степенница у прелазу из хаотичне у регуларну привреду а у регуларној прив. ни радник неће бити роб, већ човек коме ће привреда служити а не обратно, тада ће бити решени сви данашњи тешки привредни и социјални проблеми.

бину одакле почиње чистим и јаким гласом своје предавање.

„Поштована господо и госпође, Ако сте дошли на ово предавање да чујете неко филозовско разлагање. — преварилите се! Али, ако сте дошли с убеђењем, да чујете како се стварала наша држава и како се борило за њу, — нисте се преварили!“

Затим, Војвода наводи петстогодишње робовање и малаксовање Турске. Народ се почео свестити кад је дозлогродило: кад се појелине паше и башибозлук осилише и безобзирно почеше да ниште и нападају на имовину и част нашег народа. Затим, наводи долазак на власт Великог Краља Петра I. 1903 год. од које у главном и почиње четничка акција. Притом наводи и „Илиски устанак“, којом је приликом изгинуло 14 војвода, 10 акт. официра и 384 четника. Затим Војвода живахно износи акцију четника 1912 године, за које се је време ратовало и самостално и под управом Врховне команде.

— „Да ми је Бог рекао: — Слушај, Косто, бићеш у Пари-

зу! Слушаће те и Претседник Француске владе“. Ја бих му одговорио.

— „Море, бежи! Немој да ме лажеш!“

„Ко би реко, узвикује Војвода, да ћемо да прођемо Албанију, Крф и све друге тегобе, и опет у победу“!

„Тешко је било без отаџбине! Оставити своју груду, домове на милост и немилост непријатељу! ...

„Прелазимо у Србију! Прво војвода Васиљ Трбић, затим ја, а у смрт пошао је и један Француз, пилот Рене који ме је довео аеропланом. — Нисам се изненадио, када сам свуда око себе наишао на саме витезове, који су презирали смрт! Нарочито омладина!... Али, на несрећу, у Русији изби неред... Бугари прекардашишис: Почеше да регрутују и наше од 17 до 55 година. Народ листом одрече! И против моје воље, народ устаде. — Брат према брату! Историја нам то никад не би заборавила!

Дошли су са свих страна: Руси, Хрвати, Срби из прека, Бугари т. з. русофили (стамболијеви) и др. За главну тачку узео сам Јастребац. Убрзо заробимо 8422 Бугара. Битка је почела... фалило нам много: Ако имамо оружје, муниције немамо ако има ово нема, оно...

— „Преварио сам се, узвикује Војвода. Нисам смео фронтално да се борим. И ако сам имао само 12 митраљеза, 4 топа и две фр бригаде против три дивизије, које су дошле из Румуније. Битка је трајала 22 дана. Бугари нису могли да задрже Прокупље, Куршумлију, Лебане, — па онда страну дуж Расине до Ђуниса и одатле до Скопља. — Независно пак од нас, побуне се и Свџиг и западни део око Књажевца.

„На Гребцу, где је битка трајала 48 часова изгубисмо. Како артиљерија поче да туче пређемо у герилско ратовање Ратовало се од 2 јануара до 25. априла. — Кад сам видео, да не вреди и даље овако реших се да заробим бугарску Врховну Команду, која се је налазила у Ђустендилу. Пођем 1000 пешака и 100 коњаника. Међутим успут с леђа ме изненаде Немци, својима изгубисмо 32 Руса, 22 Србана и нешто из астро-угарске војске.

У Козјаку поуниим то и пођем даље. — И погрешни правац. Као нешколован нисам знао да читам мапе, — и у место у Ђустендил, ја дођем пред Босилград. Као да сам знао, да ће овај крој припасти нама нисам извршио покољ, већ их оставим Затим, љут као рис због ове грешке пренесем борбу на њихову територију.. Пођем на Софију, Разуме се, да смо овим сконцентрисали њихове трупе на ову страну и тиме нашим олакшали Враћамо се наступају преговори. Лагали они мене, а и ја њих. Док је био генерал Тасев које како, али кад дође Протегеров поче безобзирној покољ наше деце и жена. На ово, народ се поче још више одмећати у гору.

Пређемо на хајдучко четовање и герилско ратовање у малим групама.

Августа изгубимо одељење у Пећи. Намерим се ка Црној Гори. Сузобимо се с војском аустро-бугарском и потучемо их. На положају Рудник у мојем рођеном селу Ђураковцу, 18 км. од Пећи будем опкољен — И озбиљно се заплаших. Шаљем једног свог храброг четника као и парламентарца. Са шест војника заробим шу 12760 које војника, које официра! — Ето, узвикује Војвода, кад се човек реши да умре, шта може!

Каже народни гуслар — „Лако јунаку, кад га жена брани!“ — то је слагао! И жене чуда стварале и одлучно су ишле у смрт

„И ако смо победници из ових ратова осећамо невољу. Треба 50 година да прође од рата па да се је решимо. Јер, колико их је остало без ногу, руку и ока... Па онда, услед рата, људи постају и нервозни. Нервозан је и онај што има нервозан је и онај што нема! И деца су данас нервозна, јер су од нервозне мајке и оца Једна ми се жена потужила, да јој дете у стомаку много мрда. — „Сигурно је мушко, одговорио сам јој ја, па гађа фусбал! — Смех у публици. — И заиста, било је мушко.

Наше пријатеље не смемо да заборавимо, као Руског цара, Есад пашу. Да нам овој последњи не беше, не пређосмо ми Албанију.

... Сачувати ово још је веће јунаштво него створити га. Несме нико да нас изненади. Нарочито се обраћамо омладини.

Што се тиче рата, да напоменем. Ко незна, шта је немачка артиљерија, бугарски пешаци и арнаутске заседе, слободно да кажемо да није био у рату, и да незна шта је рат.

Наша је држава, као неки чвор на путу. Како неко где пође он се наковља преко њега. За то нико не сме да нас изненади. Сачувајмо ово, што смо с много жртви створили.

Четницима:

Име четника је ратоборно и историско. Карађорђе и Хајдук Вељко, били су четници Четник п к у миру, несме да се хвали и различе. — „Велике јунаке, дела красе!“ — О њима они не смеју да причају, нека то други говоре. Четник који својевољно полази у смрт, треба у миру да је уздржљив и умерен.

Ја се још никада нисам нашоу у кафани и забатао нож у астал. Четник мора бити пристојан.

На завршетку предавања одушевљено се клицало Њ. В. Краљу, Краљевском дому и Југо-славији.

ПРЕТПЛАТУ ЗА КРАЉЕВСКИ

Г Л А С Н И К

прима уредништво — улица

Цара Лазара 36.

Чековни рачун број 58.115.

Седиште Епископије

Исто онако како се у државним пословима одредбама позитивних закона одређује територијална подела извесних институција на управне, судске и др., исто се тако уставним одредбама усвојених вероисповести у дотичној држави и у црквеном погледу врши територијална подела на епархијске, намесничке и др. самоуправне јединице А као центри тих институција обично се узимају она места која су у средишту и најподеснија, обезбеђена комуникационим средствима, погодна за развитак, просперитет и светлију будућност, имајући у виду њихову историјску вредност.

Реч је о седишту Жичке Епископије па је немогуће а да се не обазремо у неколико на њену прошлост и укжемо на извесне чињенице које су ометале да се до правог и истинитог изражаја дође. Антагонизам између два суседна града диктовао је да се историјске чињенице и позитивна факта негирају, само да се задовоље концепције извесних политичких функционера

Када је дефинитивно остварено ослобођење и народно уједињење, најбољи је моменат био приликом обнављања Пећке Патријаршије, васпоставити и негдашњу Жичку архиепископију Св Саве. Но, што није гада учињено, оправданост је захтевала и приликом озакоњења устава уједињене српске православне патријаршије, ушла је одредба, којом се Жичка Епископија премешта из Чачка у Краљево — Жичу. Место мира, реда и покорвања одредбама донетог устава, настају највећи контрасти и заоштрениости и на све недозвољиве начине стварала је се пометња и износила неистине, само да би се донета одредба изменила и осујетила, али на сутрот томе, дух Св. Саве ипак је тријумфовао, устав је готово у одређеном року у свему приведен у дело и на тај начин дефинитивно и за увек питање седишта Епископије жичке решено да буде и остаће само у Краљеву — Жичи.

Св Жича задужбина славних Немањина чија је слава и величина позната целом свету треба и мора да буде заиста ако не оно што је некад била, оно бар нешто томе слично: жижа Св. Православља и истинити расадник јеванђелске науке; Св. Жича је истинити постамент српског православља, и својим велелепјем као наше највеће туристичко место треба око себе да окупи све потребне све елементе духовне и националне идеологије.

Имајући у виду стварну потребу и оправданост пређњих чињеница, врховна патријаршијска власт донела је и последњу одлуку: да се одмах епархијски црквени суд пресели из Чачка у Краљево, пошто су обезбеђена превозна и материјална средства од стране општине града Краљева. Зграда за црквени суд са свим потребним просторијама потпуно је готова и слободна да се може у исту одмах уселити.

На основу изложеног наређе-

но је да се селидба цркв. суда из Чачка обави од 10-14-Новембра т. г., а рад да отпочне 15 новембра т. г. у Краљеву, када истиче крајни рок за увођење у живот устава црквеног.

СПОРТ

ИБАР — ЈЕДИНСТВО 1:2 (1:2)

Одмах у почетку Ибар наваљује и пуца али лопте иду поред гола. Јединство с времена на време прелазу у против напде, које одбрана Ибра разбија. Ибар је надмоћнији али од тога слаба вајда, јер његови фрегирани, изузев Мише, који ипаче добро држе испољавају своју стару ману: и одлучност пред голом. У 12 м. Јединство продире, лопта долази „Цецету који је непо-ребно бије у корнер. Са корнера шутарана лопта иле високо пред гол и пада право на Гримберга Овај уместо да је боксује чини с судбоносу грешку покушавају лопту да ухвати, али је испушта: лева суджа несметано даде гол Ибар почиње, али Јединство је добило помет и за извесно време је лако надмљсно. У 23 м. Гримберг опет нечушта лопту и умало још једна несрећа. Невијачи Ибра су разочарани његовом данашњом слабом игром и пребације му за то, што међутим ни мало није цимепо, јер га тиме само депримирају. Ускоро Ибар почиње опет да бива надмоћнији Он лављује и пуца, али неурезивно или право у голмане. У 21 м. бије се фаул против Јединства са 20 мет. Играти Јединства прве „зид“ али Миша топски пуца кроз исти и лопта несдржљиво улеће у десни утго. Ибар бива све надмоћнији и даје прилике Давидовићу беку Јединства да се истиче својом поартвовањем игром. У 37 м. Јединство прави продор и пуца. Лопта иде по земљи а Гримберг се баци на њу, но баш пред самим палим Гримбергом, лопта мења праван услед неравног терена, удара Гримберга у колено и одскаче у гол. Играти Ибра су потпуно због повоине несреће и почињу да иврју без воље. Навијачи међутим, зајемени су од запрепашћења. Игра се затим неко време у средини и врви полувремени.

У другом полувремени Ибар је још под утиском несрећно примљеног гола и игра без воље. Јединство је сад нешто мало надмоћније. У 7 м. Рако, који једни никад не клопе, тешко је фаулери. За извесно време он је као ошамућен, али се узрзо опоравља У једном тренутку Миша се пробно сам са оптом на 4 м. пред голом али лопта шутарана иде поред самог директа. Игра се још неколико минута. Ибар просто кидине и по сваку цену хоће да да гол али срећа се осмехује Јединству. Ускоро затим, судија г. П. Данић, који је овог пута био нешто бољи но прошлог пута свира крџ.

РАДНИЧКИ-БОРАЦ 1:2 (1:1)

С.К. „Раднички своју другу утакмицу за првенство Западно-Моравске Жупе, одиграо је у Чачку, са тамошњим „Борцем“

„Раднички“ кога несрећа прати још од почетка ових првенствених утакмица, није га напустила на овом приликом. Још у самом почетку игре, из једног налета и орчевог, који није ни мало био опасан до гол, леви халф и оја једним незгодним ударом главе сместио је лопту у своју сопствену мрежу.

Ова несрећа „Радничког“ неугодно је деловала на играче тако, да су много попустили, што је дозволило Борцу да предузме иницијативу, и да за извесно време олади тврдеом. Ова ситуација остаје за кратко време, јер се Раднички убрзо отима и сређује тако да нећ у идних тренуцима његова навала угрожава гол противника и из једне лепе комбинације успева да по левој својој Симовићу, долучи изедначујући згодник. Са резултатом 1:1 иде се на одмор.

Друго полувреме припада вине Радничком. Он настојева да и виси резултат, али у једном судару са халфом противничким бива повређено и измињено из игре. Игра је сада врло жива и прилично оштра, преле првенствене борбе „Раднички и ако са десет играча успева да игра за себе и да тешке пута згроби гол противника али пех и непрешносно пуцање навале увек чини да све шансе остју не искористиће. У наваду за то Борца, по који пут изврши јурни системи „ура“ на гол Радничког и из таквог једног налета, успева да по левом крилу, долучи победоносни згодник, који стоје до краја.

Игра је и ако оштра била је права другарека а што је најинтересантије публици се свским коректно држала, тако да ниједан протест мрљење уперен Радничком није се могао чућ.

Судија г. Андрић, из Крагујевца био је несвесан свог задатка. М.С.

СЛУЖБЕНЕ ВЕСТИ 3. С. У.

Западно-Моравске Жупе

На седници Управног Одбора, одрж ној на дан 27 октобра донете су след. одлуке:

1. На основу § 14 Жупских правила брише се из чланства г. Борђе Литвановић, ст. права из Чачка, а на његово место кооптиран је г. Драган Микић, чин.
2. Дежурни члан Жупе на утакмици Ибар Раднички у Краљеву на дан 12 новембра т. г. биће г. Светислав Поповић, чин.
3. Дежурни члан Жупе на утакмици Јединство — Борца у Чачку на дан 15 новембра т. г. биће г. Радомир Матвдиновић, трг.
4. Седница Управног Одбора одржаће се 10 новембра у сали хотел „Европа“ тачно у 20 часова.

Д. Стојић

Т Р Г О В И Н А
КОЛОНИЈАЛНО - ДЕЛИКАТЕСНЕ РОБЕ
ЉУБОМИРА Ј. ДИМИТРИЈЕВИЋА -- ЦВЕТИЋА
—: КРАЉЕВО :—

Препоручује сву колонијално-деликатесну робу кафе, шећера, зејтина маслиновог и без мириса, пиринча, сердине, разних бадема, лешника, сувог грожђа, сир, качкабаља, разног сапуна тоалетног и за веш, чајног масла, разног ликера и бачког брашна за развијање.

По најнижим дневним ценама.

МАНУФАКТУРНО МОДЕРНА
Т Р Г О В И Н А
К О Д
= М Л А Д И Ћ А =
— КРАЉЕВО —

Изјављујем за Госпође и Даме своје огромно приспело стобариште модне робе, по данашњим младим и слатким укусима и најбољим квалитетима, као „Свилених“ Вунених и Памучних тканина. Исто за Господу и Даме Велики избор Галантерије и Парфимерија, ЦЕНЕ ЗНАТНО СОЛИДНЕ и СВИ ЗАТО САМО КОД МЛАДИЋА, је модерна трговина.

ВЕЛИКИ ИЗБОР ОБУЋЕ
„БОСТОН“

женске, дечије и мушке
СНИЖЕНЕ ЦЕНЕ

Највећи избор конца Д. М. Ц.
за вез. као и осталу Ману-
фактуру и Галантерију

препоручује трговина,
Светомира В. Томовића
Краљево.

—= ДОМАЋИЦЕ! =—

У вашем је сопственом и здравственом интересу, као и Ваше деце да пијете чисту јечмену млевену кафу; Нарочито се препоручује против мане срца и својим пријатним укусом изазива јачање апетита. Ову врсту јечма фабрика производи у сопственим баштама и њивама, те се препоручује као одличног квалитета. Добићете у свакој бакалској радњи по цени 8 динара килограм Сопствена Фабрика за прераду млевеног и прженог малцованог јечма.

ИЛИЈЕ Н. ОБРАДОВИЋА - Крагујевац 1-5
улица Вука Караџића 14. Т Р Г. преко пута муш. Гимназије.

П А Ж Њ А

Сви журе да своје потребе купе у познатој радњи
Браће Јаковљевића
—: У КРАЉЕВУ. :—

Зашто то чине? лак је одговор, зато што је радња ЈАКОВЉЕВИЋА увек лепо сортирана и располаже највећим избором Мануфактурне и Галантериске робе, а уз то и цене су у овој радњи Најповољније.

ЈАКОВЉЕВИЋ РАСПОЛАЖЕ И НАЈВЕЋИМ ИЗБОРОМ ГОТОВИХ

ЖЕНСКИХ КАПУТА

од разних штофова, који су рађени по укусу данашње моде, а чије се цене крећу од Динара: 250, 300, 350, 450, 500, 600, 750, 900, 1000, 1200, 1400 и Дин. 1600 као и крзнених од 2000 до 5000 — такође и дечијих у свим величинама, те је у интересу сваке муштерије, да се код потребе и куповине прво заинтересује шта доноси ЈАКОВЉЕВИЋ и какве ЦЕНЕ ПРУЖА.

С поштовањем,
БРАЋА ЈАКОВЉЕВИЋ
КОД „БАТЕ“

Основана 1904 године

Основана 1904 године

ЕЛЕКТРИЧНА ШТАМПАРИЈА
Чед. М. Милошевића
у сопств. згради — КРАЉЕВО — ул. Кр. Петра 36.

Израђује све штампарске и књиговезачке послове као и штембиље по врло ниским ценама.

Ако сте намерни за Вашу потребу да се излиферије ма каква штампана потреба дужност Вам налаже а и јевтине цене да се обратите на горњу фирму. Свака хитна потреба за штампу израђује се одмах.

Има на лагеру све израђене обрасце потреби свима општинским управама, као и сав потребан канцеларијски материјал.

Цене најсолидније. — Услуга брза и тачна.

За потребу Вашу препоручује се,
КЊИЖАРА, ШТАМПАРИЈА и КЊИГОВЕЗНИЦА
Чед. М. Милошевића -- Краљево.

—= ОБЈАВА —=
МАНУФАКТУРНА РАДЊА код
„БУКАРЕ“
Улица Краља Петра Бр. 10

Има на лагеру велики избор женских мантилова и капута зимски као и мушки капута, црни од врло лепог штофа као и у боји и велики избор микада за зиму.

Како се ова роба искључује из даљег вођења то се скреће пажња заинтересованима да користе ову прилику од 100 динара а капуту од 150 динара.

Користите прилику ово више неће бити, преглед слободан.

ДАЈЕМ и на ОТПЛАТУ.

РАДОМИР Ст. ЈОВАНОВИЋ „Букара“.

ПАЖЊА ПОШТОВАНОМ ГРАЂАНСТВУ

За наступајућу сезону, приспео ми је најбољи париски модни журнал „La chaussure“

Поред првокласне израде ципела, свију врста и фазона, можете добити и првокласне папуче кожне и штиковане, женске и мушке, које сам израђујем од најбољег материјала, а исте продајем по најнижим ценама

Примам и на оправку кожну и гумену обућу, такође по ниским ценама

С поштовањем,
БОЖА СТЕФАНОВИЋ обућар
трг. Краља Александра.